U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Y. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2011, čj. OAM-182/LE-PA03-PA03-2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2012, čj. 1 Az 1/2012-37,

takto:

I. Kasační stížnosti **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 23. 8. 2012, doručenou zdejšímu soudu dne 24. 8. 2012, domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku městského soudu. Současně požádal o ustanovení zástupce. Tuto žádost zamítl zdejší soud usnesením ze dne 10. 10. 2012, čj. 1 Azs 17/2012 – 31. Druhým výrokem stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení uvedeného usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o jeho kasační stížnosti a poučil ho o následcích nevyhovění této výzvě. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 24. 10. 2012.

[2] Stěžovatel na výše uvedené usnesení reagoval přípisem ze dne 31. 10. 2012, doručeným zdejšímu soudu dne 1. 11. 2012, jehož přílohou byla stěžovatelem udělená plná moc JUDr. A. Z., pracovnici Střediska Migrace Arcidiecézní charity Praha. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti *zastoupen* advokátem; *to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie*. Z předložené plné moci vyplývá, že JUDr. A. Z. je zaměstnankyní Arcidiecézní charity Praha, konkrétně Střediska Migrace se sídlem Praha-Karlín.

[3] Výše cit. ustanovení jednoznačně stanoví, že v řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen, přičemž současně uvádí toliko dva přípustné způsoby, a to (1) advokátem (tj. osobou oprávněnou poskytovat právní služby na území ČR) nebo (2) osobou, která sice toto oprávnění nemá, ale (a) dosáhla vysokoškolského právnického vzdělání, které je pro výkon advokacie vyžadováno a současně (b) je zaměstnancem nebo členem stěžovatele (typicky u právnických osob). Ani jedna z popsaných situací v případě stěžovatele nenastala. K tomu, aby byla plná moc, kterou stěžovatel udělil, účinná v řízení před zdejším soudem, je dle výše cit. ustanovení nezbytné, aby zmocněná osoba byla advokátem. Podle § 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je advokátem *ten, kdo je zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou (dále jen "Komora")*. Zdejší soud nahlédnutím do seznamu advokátů, který je veřejně přístupný na internetových stránkách České advokátní komory (http://vyhledavac.cak.cz/Units/_Search/search.aspx) ověřil, že JUDr. A. Z. není v seznamu advokátů zapsána jako advokátka. Pokud jde o druhý přípustný způsob zastoupení před zdejším soudem, v takovém případě musí být z plné moci patrné, že zmocněná osoba je zaměstnankyní (nebo členem) stěžovatele. To však z plné moci nevyplývá, naopak, z ní vyplývá, že zmocněná osoba že pracuje v Středisku Migrace; stěžovatel toto ostatně ani nikdy netvrdil. Skutečnost, že zmocněná osoba (zde JUDr. A. Z.) pravděpodobně dosáhla právnického vzdělání vyžadovaného pro výkon advokacie, sama o sobě ještě neobstojí.

[4] Z těchto důvodů zdejší soud nepovažoval předloženou plnou moc pro účely řízení o kasační stížnosti za dostatečnou. Stěžovatel tak zůstal v řízení nezastoupen a tento nedostatek, který je současně jednou z podmínek řízení, se nepodařilo odstranit ani přes výzvu soudu. Podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Vzhledem k tomu, že zastoupení advokátem je v řízení o kasační stížnosti povinné, je z výše uvedeného zřejmé, že v řízení nelze pokračovat; zdejší soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu